

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. Пловдив, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Румяна Ив. Панайотова-Станчева Въззивно гражданско дело № 20225000500298 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е решение № 90/ 02.08.2021 г. ,постановено по гр.д.772 / 2020 г. по описа на ОС – Хасково ,с което са отхвърлени предявените от И. К. И., ЕГН: *****, Е. К. И., ЕГН: *****, Д. Д. К., ЕГН: ***** и М. Т. К., ЕГН: ***** против „П. и. б.“ АД, ЕИК: *****, при условия на обективно , субективно и кумулативно съединени искове с правно основание чл.26 от ЗЗД за прогласяване нищожността поради липса на основание и злоупотреба с право на извършени публични продани на имоти САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор ***** по КККР на гр. Хасково, одобрени със заповед № РД-*****г. на Изпълнителния директор на АК-Хасково, с адрес: гр. Х., ***** и САМОСТОЯТЕЛЕН ИМОТ В СГРАДА с идентификатор ***** по КККР на гр. Хасково, одобрени със заповед № РД-*****г. на Изпълнителния директор на АК-Хасково с адрес: гр. Х., ***** по изп.дело№1454/2014г. на ЧСИ С. П. , както и евентуално съединените искове за прогласяване на недействителността на публичните продани на посочените два имота на основание чл.496 ал.3 от ГПК и признаване за установено ,че първите двама – И. К. И. и Е. К. И. са собственици на ПИ с идентификатор ***** , вторите двама – Д. Д. К. и М. Т. К. са собственици на ПИ с идентификатор ***** .

Обжалвано е и решение № 121 /18.04.2022 г. ,постановено по същото

гр.д. , с което по реда на чл.250 от ГПК е допълнено гореказаното решение като са отхвърлени и предявените от И. К. И., ЕГН: *****, Е. К. И., ЕГН: *****, Д. Д. К., ЕГН: ***** и М. Т. К., ЕГН: ***** против „П. и. б.“ АД, ЕИК: ***** искове за отмяна на постановленията от 20.11.2019г. на ЧСИ С. П. за възлагане на имоти с идентификатори ***** по КKKP на гр. Хасково, одобрени със заповед № РД-*****г. на Изпълнителния директор на АК-Хасково, с адрес: гр. Х., ***** и ***** по КKKP на гр. Хасково, одобрени със заповед № РД- *****г. на Изпълнителния директор на АК-Хасково с адрес: гр. Х., ***** по изп.дело№1454/2014г. на ЧСИ С. .

Предмет на въззивно разглеждане е и частна въззивна жалба вх.№ 3293/ 24.09.2021 г. от И. К. И., ЕГН: *****, Е. К. И., ЕГН: *****, Д. Д. К., ЕГН: ***** и М. Т. К., ЕГН: ***** против определение № 276/ 02.09.2021 г. ,постановено по същото дело , с което на основание чл.248 от ГПК е допълнено решение № 90/ 02.08.2021г. като същите са осъдени да заплатят на „П. „ АД сумата от 450 лв. юрисконсултско възнаграждение.

.По съображенията ,подробно изложени във въззивните и въззивната частна жалба жалбоподателите считат атакуваните от тях актове за неправилни, необосновани ,постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон и заявяват искане обжалваните решения да бъдат отменени и предявените от тях искове изцяло уважени , а обжалваното определение ,постановено по реда на чл.248 от ГПК да бъде отменено като недопустимо ,а искането за присъждане на разноски да бъде оставено без уважение

Жалбоподателите претендират присъждане на разноски да двете инстанции.

Въззиваемата страна „П. и. б. „АД е депозирала отговори ,с които оспорват въззивните жалби и частната въззивна жалба и се заявява искане обжалваните съдебни актове да бъдат потвърдени като претендира разноски .

Третото лице –помагач „С. Г. „ЕАД е депозирал отговор ,с което оспорва въззивните жалби и заявява искане обжалваните съдебни актове като правилни да бъдат потвърдени.

Пловдивски Апелативен съд , след като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

ОС – Хасково е сезиран с искова молба ,по която е образувано гр.д.772/20 г. по описа на същия съд ,подадена от И. К. И., ЕГН: *****, Е. К. И., ЕГН: *****, Д. Д. К., ЕГН: ***** и М. Т. К., ЕГН: *****, всички действащи чрез пълномощника си адв. М. Г., против „П. и. б.“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., р И бул. *****№ ** в която са обективирани 1/ иск с правно основание чл.26 от ЗЗД – за прогласяване нищожността поради липса на основание на публична

продан на следните имоти : САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор ***** с адрес гр. Х. ул. К. Д. № * и САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор ***** с адрес гр. Х., ул. *****/ искане за отмяна на издадените постановления за възлагане на тези имоти от 20.11.2019 г. , 3/ в условията на евентуалност иск по чл. 496, ал. 3 от ГПК за прогласяване недействителността на публична продан поради невнасяне на цената на същите тези имоти , както и 4/ за установяване на основание чл.124 от ГПК, че първите двама ищци в СИО са собственици на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор ***** , а вторите двама ищци са собственици на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор *****.

Ищците са твърдяли , са учредили в полза на „М Ю“ АД София, ипотека, върху следните недвижими имоти:

1.САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор ***** по КККР на гр. Хасково, с адрес: гр. Х., *****, с предназначение: жилище, апартамент, И САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор *****1 по КККР на гр. Хасково, с адрес: гр. Х. ул. К. Д. № *, ет.0, гараж 8, с предназначение - гараж в сграда, собственост в СИО на ищите И. К. И. и Е. К. И. , както и на

2.САМОСТОЯТЕЛЕН ИМОТ В СГРАДА с идентификатор ***** по КККР на гр. Хасково с адрес: гр. Х., *****, с предназначение: жилище, апартамент, собственост в СИО на ищите Д. Д. К., М. Т. К. .Посочената ипотека била учредена като обезпечение по Договор за кредит №020-338 от 29.08.2011г. и Анекс №1 от 20.06.2012г., неразделна част от Договор за кредит №020-338/29.08.2011г., ,сключен между банката и „Н. Ф.“ ООД, ЕИК:*****, като със същия договор била поета солидарна отговорност от „И. А. ***“ ЕООД, ЕИК *****,К. И. К. и Н. Д. К.. Поради просрочие изпълнението по договора в полза на „П. и. б.“ АД, правопреемник на „М Ю“ АД София, бил издаден изпълнителен лист против „Н. Ф.“ ООД и солидарните длъжници, за което било образувано изпълнително дело № 1454/2014г. по описа на ЧСИ С. П., по което изп.дело изпълнителни действия били насочени към ипотеките имоти с идентификатор ***** , *****1 и ***** , като на 06.08.2015г. след реализирана публична продан, за купувач на същите бил обявен вискателят и ответник в настоящото производство - „П. и. б.“ АД, при обявени най-високи цени: 69 000лева - за СОС с идентификатор ***** , 13 250 лева - за СОС с идентификатор *****1 и 42 000 лева - за СОС с идентификатор ***** . След изготвяне на протоколите от публичната продан „П. и. б.“ АД оттеглила

предложението си за закупуване на имот с идентификатор *****1 и на основание чл.439, ал.1, т.2 от ГПК, за купувач бил обявен Н. Ч. - втори наддавач. В постановление от 18.09.2015г. за разпределение на суми ЧСИ посочил, че за имоти ***** и ***** вискателят-купувач „П. и. б.“ АД

не следвало да внася сумите 64 496 лева и съответно 40 313 лева, поради погасяване изпълнението по изпълнителното дело, които суми впоследствие били коригирани от ЧСИ за разноски, наказателна лихва и законна лихва и частично главница. На 20.11.2019г., били издадени постановления за възлагане на имотите ***** и *****, които не били обжалвани от ипотекарните длъжници. На 24.06.2020г. „П. и. б.“ АД поискала въвеждане в имотите.

Във връзка с така изложените в исковата молба обстоятелства ищците считат , че към датата на влизане в сила на постановленията за възлагане на двата имота, съответно 07.04.2020г. и 10.04.2020г., „П. и. б.“ АД няма качеството на кредитор по Договор за кредит , респ. няма качеството - взыскател по изпълнително производство № 1454/2014г. по описа на ЧСИ С. П., тъй като на 19.12.2019г. след издаване на възлагателните постановления ,но преди влизането им в сила, била цедирала цялото си вземане на „С. Г.“ ЕАД, поради което считат публичната продан за нищожна поради липса на основание, респ. недействителна на основание чл. 496, ал. 3 от ГПК поради невнасяне на цената от „П. и. б.“ АД, която с извършената цесия, изгубила привилегията си по чл.495 от ГПК. При тези твърдения са поискали прогласяване на нищожност на публичната продан на основание чл. 26 от ЗЗД поради липса на основание и злоупотреба с право, отмяна на постановленията от 20.11.2019г. за възлагане на имоти с идентификатори ***** и *****,а при условията на евентуалност, прогласяване на основание чл.496, ал.3 от ГПК недействителност на извършената публична продан поради невнасяне на цената на горепосочените имоти. Поискали са и на основание чл.124 от ГПК,да се признае са установено , че първите двама ищци в СИО са собственици на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор ***** , че вторите двама ищци са собственици на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор ***** .

Ответникът „П. и. б.“ АД оспорва исковете като възразява срещу твърдението, че банката не е имала качеството на кредитор към датата на влизане в сила на постановленията за възлагане на двата имота, 07.04.2020г. и 10.04.2020г. Поддържа, че с постановлението за възлагане завършвал фактическият състав на публичната продан, към който момент следвало да са налице всички предпоставки за извършването ѝ, а влизането в сила на същото, имало значение единствено за правните последици от прехвърлянето на собствеността. Иска се отхвърляне на предявените искове

По делото е конституиран „С. Г.“ ЕАД като трето лице – помагач на ответника в производството ,който излага становище за неоснователност и недоказаност на така предявените искове.,,

Съдът с решението ,предмет на обжалване ,е приел за установена изложената от ищците фактология като на база на това извел следните правно значими факти,а именно : Издадените от ЧСИ С. П. на 20.11.2019г. постановления за възлагане на имоти с идентификатори ***** и

***** ,влезли в сила, съответно на 07.04.2020г. и 10.04.2020г. с Решение №138/07.04.2020г. по в.гр.д. № 320/2020г. и Решение №142/10.04.2020г. по в.гр.д.№319/2020г. по описа на Окръжен съд-Хасково; Сключеният между „П. и. б.“ АД и „С. Г.“ ЕАД договор за цесия от 19.12.2019г. По същество е приел по първия иск с правно основание чл.26 от ЗЗД ,че след издаване на възлагателните постановления и преди влизането им в сила ответникът П. АД е цедирал цялото си вземане ,предмет на конкретното изп.д.,но доколкото липсват данни цесията да е съобщена на длъжниците ,вкл. ипотекарните такива и настоящи ищци ,то тя не е произвела действие спрямо тях ,поради което и към датата на издаване на постановленията за възлагане,и към датата на влизането им в сила единственият легитимиран кредитор да получи плащане е именно банката. С тези мотиви е приел този иск за неоснователен и е отхвърлил същия.

По евентуално съединените искове с правно основание чл.496, ал.3 от ГПК за прогласяване недействителност на извършените публични продани поради невнасяне на цената на имотите от страна на „П. и. б.“ АД съдът е приел ,че към момента на издаване на процесните постановления за възлагане - 20.11.2019г., ЧСИ С.П. се е съобразил изцяло с материалния и процесуалния закон, като извършените от него изпълнителни действия са законосъобразни. „П. и. б.“ АД е участвала в проданите с дълга, което право има като взискател, обявена е за купувач, извършено е прихващане и са внесени останалите суми по разпределението. Обстоятелството, че описанието на дълга в договора за цесия е без приспадане на сумите от проданите е без значение за спора ,тъй като прехвърлителният ефект на договора за цесия настъпва само до размера на това, което съществува .Поради това е приел и този иск за неоснователен и е отхвърлил същия.

С определение № 276 / 02.09.2021 г. ,постановено по същото дело по реда на чл.248 от ГПК съдът е допълнил постановеното от него решение като е присъдил на ответника разноски за производството в размер на 450 лв. ю.к. възнаграждение.

С решение № 121 / 18.04.2022 г. ,постановено по същото дело по реда на чл.250 от ГПК съдът е допълнил решението като е отхвърлил искането на ищците за отмяна на обсъжданите възлагателни постановления.

По първият от предявените искове : ищците ,имащи качеството на ипотекарни длъжници в изпълнителното производство по изп.д. № 1454/2014г. по описа на ЧСИ С. П., са претендирали прогласяване нищожността на публична продан на два недвижими имота ,собственост съответно на първите двама ищци в режим на СИО – С.О с идентификатор ***** , и на вторите двама в режим на СИО – С.О с идентификатор ***** поради липса на основание ,позовавайки се на обстоятелството ,че обявления за купувач взискател към момента на влизане в сила на постановленията за възлагане ,е загубил това си качество ,тъй като е цедирал цялото си вземане ,предмет на посоченото изпълнително производство ,на

трето лице. Претендирайки нищожност на публичната продан на гореказаните имоти на основание ,извлечено от общите разпоредби за недействителност на сделките ,уредени в ЗЗД ,ищите за заявила една недопустима искова претенция.Публичната продан може да бъде атакувана и нейната действителност оспорена по исков път само и единствено в хипотезата на чл. 496 ал.3 от ГПК ,която разпоредба е специална като общите правила за недействителност на правните сделки не намират приложение .И това е така ,тъй като публичната продан се извършва от съдебния изпълнител и в рамките на конкретно индивидуално принудително изпълнение и приключва с акт на съдебния изпълнител ,издаден от него в качеството му орган по принудително изпълнение и не съдържа белезите на правна сделка.

Предвид казаното налага се извода ,че така предявените искове ,с които ищите желаят да бъде прогласена нищожността на публичните продажби поради липса на основание - основание за нищожност на правните сделки по чл.26 от ЗЗД ,се явяват недопустими и съдът като се е произнесъл по същество е постановил недопустимо съдебно решение ,което следва в тази му част да бъде обезсилено и производството по делото – прекратено.

По евентуално съединената искова претенция за обявяване недействителността на проведените публични продани поради невнасяне на цената – иск по чл.496 ал.3 от ГПК : същата е допустима ,но разгледана по същество е неоснователна. Няма спор от фактическа страна ,че по образуваното изп.дело №1454/2014г. по описа на ЧСИ С. П. изпълнителните действия са насочени към ипотекираните имоти СОС с идентификатор *****, СОС с идентификатор *****1, СОС с идентификатор *****.На 06.08.2015г. е осъществена публична продан на ипотекираните имоти и за купувач на трите е обявен взискателят - П. и. б. АД.След изготвяне на протоколите от публичната продан, купувачът - взискател е оттеглил предложението си за закупуване на СОС с идентификатор *****1 и на основание чл.493, ал.1,т.2 от ГПК, за купувач на имота е обявен наддавачът, който е предложил следващата най- висока цена - Н. Ч..На 18.09.2015г. ЧСИ са съставени постановления за разпределение на постъпилите суми от трите продани. В постановленията за разпределение на сумите за СОС с идентификатор ***** - 69 000 лева и СОС с идентификатор ***** - 42 000лева, ЧСИ е посочило, че купувачът - взискател „П. и. б.“ АД не следва да внася 64 496,02 лева, респ. 40 313,93 лева, тъй като с тях се погасява задължението по изпълнителното дело, в поредността, посочена в постановленията като са определени суми за плащане ,съставляващи такси в изпълнението .Безспорно е ,че разпределенията са влезли в сила , както и че определените такси в изпълнението са заплатени от обявения за купувач взискател.На 20.11.2019г. ЧСИ е издал две постановления за възлагане върху купувача - взискател „П. и. б.“ АД на СОС с идентификатор ***** и СОС с идентификатор ***** , които не са били обжалвани от ипотекарните длъжници и настоящи ищци ,но са били обжалвани от друг наддавач Н. Ч.. С Решение №138/07.04.2020г. по в.гр.д.№320/2020г., Окръжен съд - Хасково е

оставил без уважение жалбата му против постановление от 20.11.2019г. за възлагане на недвижим имот - с идентификатор *****, а с Решение №142/10.04.2020г. по в.гр.д. 319/2020г., Окръжен съд - Хасково е оставил без уважение жалбата му против постановление от 20.11.2019г. за възлагане на недвижим имот - идентификатор *****.Безспорно е и това ,че с договор за цесия от 19.12.2019г. „П.“ АД е цедираа в неговата цялост и заедно с всички привилегии, обзпечения и други принадлежности, включително с изтекли лихви, пакет от свои изискуеми вземания, в т.ч. вземанията си по договор за кредит с „Н. Ф.“ ООД в полза на „С. Г. „ ЕАД.

При така установеното могат да бъдат направени следните правни изводи : безспорно вискателят е страна в изпълнителното производство,който като такъв има право да участва в публичната продан на недвижим имот ,по отношение на който е насочено изпълнението.В случай ,че същият бъде обявен за купувач ,е длъжен да внесе в двуседмичен срок от влизане в сила на разпределението сумите ,необходими за изплащане на съразмерните части на вземанията на другите вискатели , а съобразно разпоредбата на чл.496 ал-.1 от ГПК когато лицето ,обявено за купувач внесе дължимите суми съдебният изпълнител му възлага имота с постановление.Възлагането на недвижим имот на вискател се характеризира със спецификата ,че изхождайки от качеството му на кредитор същият не внася цената ,посочена от него и на която е обявен за купувач в проведената публична продан ,а само частта необходима за изплащане на съразмерните вземания на другите вискатели и то след извършване на предварително разпределение и неговото стабилизиране ,след което съдебният изпълнител му възлага с постановление имота. Постановлението за възлагане в обсъжданата хипотеза от една страна погасява дълга със сумата ,опредЕ. с влязлото в сила разпределение ,от друга страна с влизането му в сила има прехвърлителен ефект и имотът преминава в патримониума на лицето ,на което е възложен.Или иначе казано с постановлението за възлагане,когато имотът се възлага вискател, се осъществява прихващане между сумата ,предложена от същия за имота ,предмет на проданта , и съответната на нея част от дълга ,в резултат на което последният се редуцира или изцяло погасява ,а вискателят става собственик на имота след влизане в сила на постановлението за възлагане.Следователно и независимо ,че вещните правните последици на възлагателното постановление настъпват с влизането му в сила ,погасителният ефект на прихващането настъпва към момента на постановлението за възлагане ,тъй като това е най-ранния момент ,в който прихващането е могло да се осъществи – аргумент от чл. 104 ал.2 от ЗЗД.При всичко казано се налага крайният извод,че релевантен за настоящия спор е не моментът на влизане в сила на постановлението за възлагане ,от който момент вискателят ,в полза на който същото е издадено, придобива собствеността върху възложения имот, а моментът на издаване на възлагателното постановление ,към който момент в конкретния случай са били налице всички законови предпоставки за това,поради и което следва да

се приеме ,че доколкото към този релевантен момент дългът по изп.д. е редуциран със сумата ,за която имотите са възложени на „П.“АД – безспорно взыскател към този момент,то не е налице хипотезата на чл.495 ал. 3 от ГПК,опровергаваща действителността на публичната продаж .

Безпротиворечиво гореказаното сочи ,че така предявеният иск ,намиращ своето основание в посочената норма е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли.С оглед на този резултат неоснователни са и предявените установителни искове за собственост ,тъй като не ишците ,а ответника се легитимира като техен собственик на основание влезли в сила възлагателни постановления по изп.дело №1454/2014г. по описа на ЧСИ С. П.,поради което същите следва да бъдат отхвърлени. Поради всичко изложено следва да бъдат отхвърлени и заявените искания ,които съдът преценя да нямат самостоятелен характер,а по –скоро акцесорен на главните обсъдени по-горе искове ,за отмяна на постановленията за възлагане от 20.11.2019 г. ,издадени по горепосоченото изпълнително дело.

Съдът с обжалваното решение по отношение на разгледаните по-горе искове е стигнал до същите изводи и като е постановил отхвърлитено решение е постановил правилен съдебен акт ,който следва да бъде потвърден.

Предмет на въззивно обжалване е и определение № 276 / 02.09.2021 г. ,постановено по същото гр.д. ,с което е допълнено решението в частта ва разноските като на ответника „П.“АД е присъдено ю.к. възнаграждение. Действително този ответник е заявил искане за присъждане на разноски , каквито с оглед изхода от спора му се дължат.Неоснователно е оплакването ,поддържано пред настоящата инстанция ,че заявеното от ответника искане за допълване на решението в частта на разноските е недопустимо поради непредставяне на списък на разноските по чл.80 от ГПК .Изискването за представено на такъв списък е условия за допустимост на искането за изменение на решението в тази му част ,но не съставлява такова досежно искането за допълване тогава ,когато съдът изобщо не се е произнесъл по това искане.С оглед на казаното определениято ,постановено от ОС – Хасково по реда на чл.248 от ГПК като правилно следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на настоящия спор на въззивамата страна „П.“АД следва да бъде присъдено ю.к. възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 350 лв.

Мотивиран от горното ,съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 90 / 02.08.2021 г. ,постановено по гр.д № 772/20 г. по описа на ОС – Хасково в частта ,в която са ОТХВЪРЛЕНИ предявените от ишците И. К. И., ЕГН: *****, Е. К. И., ЕГН: *****, Д. Д. К., ЕГН: ***** и М. Т. К., ЕГН: ***** против „П. и. б.“ АД,

ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С, р. ***** при условия на обективно и субективно и кумулативно съединени искове с правно основание чл.26 от ЗЗД за прогласяване нищожността поради липса на основание и злоупотреба с право на извършени публични продани на имоти САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор ***** по КККР на гр. Хасково, одобрени със заповед № РД-*****г. на Изпълнителния директор на АК-Хасково, с адрес: гр. Х., ***** и САМОСТОЯТЕЛЕН ИМОТ В СГРАДА с идентификатор ***** по КККР на гр. Хасково, одобрени със заповед № РД-*****г. на Изпълнителния директор на АК-Хасково с адрес: гр. Х., ***** по изп.дело№1454/2014г. на ЧСИ С. П. и ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.772/20 г. по описа на ОС – Хасково в тази му част.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 90 / 02.08.2021 г. ,постановено по гр.д № 772/20 г. по описа на ОС – Хасково в ОСТАНАЛАТА му обжалвана част, КАКТО и ДОПЪЛНИТЕЛНО решение № 121 / 18.04.2022 г. ,постановено по същото дело и ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 276/02.09.202г. ,постановено по същото дело.

ОСЪЖДА И. К. И., ЕГН: *****, Е. К. И., ЕГН: *****, Д. Д. К., ЕГН: ***** и М. Т. К., ЕГН: ***** ДА ЗАПЛАТЯТ на „П. и. б.“ АД, ЕИК: ***** разноски за настоящата инстанция в размер на 350 лв. ю.к. възнаграждение.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач „С. Г.“ ЕАД ЕИК*****

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните с касационна жалба.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____